

شماره ۱۹، ۹ اردیبهشت ماه ۱۳۹۸

حزب توده ایران از خواست‌های فرهنگیان پشتیبانی می‌کند!

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان با صدور بیانیه‌ای خطاب به تمامی فرهنگیان شاغل و بازنشسته خواستار برپایی تجمعی اعتراضی در روز ۱۲ اردیبهشت‌ماه در سراسر کشور شده است.

در این بیانیه ضمن محکوم کردن سیاست سرکوب یادآوری شده است: "امروز کارگزاران حکومت جمهوری اسلامی به‌ظاهر مانند رژیم دیکتاتوری گذشته با شلیک مستقیم اعتراضات معلمان را سرکوب نمی‌کنند، ولی با اشکال متفاوت از حبس و زندان و اخراج و تبعید کوشیده‌اند صدای عدالت‌خواهی معلمان را خاموش نمایند. ... در بخش دیگر

این بیانیه بر خواسته‌هایی همچون: "بهینه‌سازی آموزش در مدارس، توقف خصوصی‌سازی آموزش، حق تشکلیابی مستقل، رفع موانع ناشی از اعمال سلیقه‌ای و فراقانونی در مسیر فعالیت‌های قانونی تشکلهای صنفی فرهنگیان، ایجاد بیمه کارآمد برای فرهنگیان، اجرای دقیق مصوبه نظام پرداخت هماهنگ حقوق و دستمزد و دفاع از حقوق معلمان بخش خصوصی، آزاد و خرید خدمت"، تأکید شده است. حزب توده ایران ضمن حمایت از اعتراض سراسری فرهنگیان، از مبارزه آنان قاطعانه حمایت کرده و همچون گذشته همراه و هم‌سنگر آنان است. همبستگی با مبارزه به‌حق و دلیرانه فرهنگیان وظیفه همه نیروهای ترقی‌خواه و جنبش سندیکایی زحمتکشان کشور است.

پیروز باد مبارزه فرهنگیان ترقی‌خواه میهن ما! هرچه گسترده‌تر باد همبستگی گردان‌های جنبش مردمی در مبارزه علیه رژیم ولایت فقیه! کار نان آزادی

سیل ویرانگر، بیکاری کارگران، و وعده بیمه بیکاری

با اعمال تعدیل ساختاری و خصوصی‌سازی بنگاه‌های تولیدی و مقررات‌زدایی در محیط و روابط کار در بیش از سه دهه اخیر و اجرای قانون ضد ملی "هدفمندی یارانه‌ها" به‌منظور آزادسازی قیمت‌ها، رژیم ولایت فقیه ویرانی تولید ملی

و شرایط اسفبار بیکاری و معیشت زحمتکشان را فراهم آورده بود. افزایش لگام‌گسیخته نرخ ارز و کاهش بیش از سه برابری ارزش پول ملی در سال ۱۳۹۷، و اکنون نیز صدمه بیشتر به بنگاه‌های تولیدی و مزارع کشاورزی به‌علت جاری شدن سیل‌های ویرانگر، وضع بحرانی را بخشیده است.

در چهار سال اخیر کارگزاران رژیم تعداد بیکاران کشور را حدود سه میلیون و ۲۰۰ هزار نفر، و در صورت ارائه آمار، تعداد زحمتکشان مشمول دریافت بیمه بیکاری را حدود ۲۲۰ هزار نفر و بخش بسیار ناچیزی از تعداد بیکاران بر اساس آمار خود اعلام کرده‌اند. روز ۲۵ فروردین‌ماه ۹۸، خبرگزاری ایسنا نوشت: "از حدود ۶ ماه گذشته بانک مرکزی دیگر برخی از آمار اقتصادی همچون رشد اقتصادی را اعلام نمی‌کند؛ در جدیدترین اعلام مرکز آمار، رشد اقتصادی در ۹ ماهه سال گذشته، با افت بیش از هفت درصدی تا منفی ۳/۸ درصد کاهش یافته است." اما با وصف "افت بیش از هفت درصدی" و شرایط ویران اقتصادی در سال ۹۷ بر اساس آمار رژیم، مرکز آمار، ۲۴ فروردین‌ماه ۹۸، کاهش "۰/۸ درصد"

به مناسبت اول ماه مه - روز جهانی کارگر تأملی بر پیکار جنبش کارگری و سندیکایی میهن ما

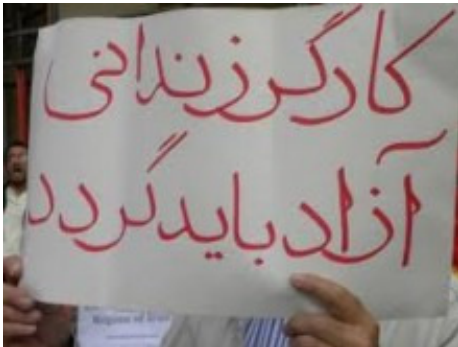
ژرفش بحران اقتصادی و تورم لگام‌گسیخته، سال گذشته را برای طبقه کارگر و زحمتکشان میهن ما به سالی بسیار دشوار تبدیل کرد. امسال نیز از همان ابتدا، سیل ویرانگر همراه با بی‌لیاقتی و بی‌کفایتی رژیم ولایت فقیه و کارگزارانش در مدیریت این بحران، رنج، محنت و فلاکتی بیشتر به زندگی توده‌های محروم جامعه به‌ویژه زحمتکشان تحمیل کرده است، زندگی که خود بدون سیل هم با معضله‌های بسیار همراه بوده است. سال جاری با رخدادهای بسیار مهم سیاسی آغاز گردیده و ناگزیر جنبش کارگری را در برابر وظایف خطیر و حساس قرار داده است. گسترش تحریم‌های مداخله‌جویانه امپریالیسم آمریکا به‌ویژه تمدید نشدن معافیت خریداران نفت ایران از تحریم، گنجاندن نام سپاه پاسداران در فهرست تحریم به‌عنوان "گروه تروریستی" و پیامدهای آن‌ها، و در کنار این‌ها، تغییر و تحول‌های پراهمیت با وزن و سمت سیاسی معین در درون حکومت مانند برگماری کسانی چون رئیسی و سلامی به پست‌های

ادامه در صفحه ۲

نرخ بیکاری ۹۷ در مقایسه با سال ۹۶ را اعلام کرد. با استفاده از اندوخته‌های کارگران در سازمان تأمین اجتماعی و اجرای به‌اصطلاح طرح "تحول نظام سلامت" در سال ۹۳، بارها روحانی و وزیر کار قبلی او علی ربیعی از بیمه کردن ۱۱ میلیون نفر حاشیه‌نشین سخن گفته‌اند؛ به‌عنوان نمونه ۱۲ فروردین‌ماه ۹۶، ربیعی به ایرنا گفت: "۱۱ میلیون نفر از حاشیه‌نشینان شهرها دفترچه بیمه دریافت کرده‌اند. ... دولت عزم خود را برای ریشه‌کنی بیکاری جزم کرده [است]". بعد از تحمیل هزینه‌های طرح "تحول نظام سلامت" و "۲۶" طرح دیگر به تأمین اجتماعی و نپرداختن ۲۰۰ هزار میلیارد تومان بدهی دولت به این سازمان، اکنون رژیم نیت اجرای "طرح اصلاحات پارامتریک" و افزایش سن بازنشستگی و سهم کارگر از پرداخت حق بیمه را دارد. مانند تهدید اخیر کارمندان دولت به افزایش صرفاً ۲۰ درصدی حقوق سال ۹۸ آنان، و تغییر دادن آن به افزایش ۴۰۰ هزارتومانی آن بر اساس "وعده‌های قبلی خود، برای به مرگ گرفتن کارگران تا به تب راضی شوند، وزیر کار شریعتمداری که به‌منظور ادامه در صفحه ۳

پیش به سوی سازمان‌دهی مبارزه منسجم و سراسری کارگران و زحمتکشان بر ضد ظلم، بی‌عدالتی، محرومیت، و سرکوب حقوق صنفی کارگران؛ برای تشکیل سندیکاهای مستقل کارگری و در راه طرد رژیم ولایت فقیه!

بستر چنین وضعیتی است که در طول سال گذشته مبارزات کارگری در قیاس با سال‌های پیش اوج و گسترش یافت و حرکتش به سمت خروج از حالت تدافعی آهنگی نسبتاً تندتر به خود گرفت.

مبارزه اعتراضی زحمتکشان و کارگران در بطن رویدادهای سیاسی و بر بستر عینی تحول‌های بغرنج و پرشتاب کنونی رشد و قوام یافته است. از آنجا که این جنبش اعتراضی در نتیجه ژرفش بحران اقتصادی و ناتوانی رژیم از حل آن به‌سود اکثریت مردم روی داده و می‌دهد، گامی پراهمیت و بسیار حیاتی در مسیر خروج جنبش کارگری از حالت تدافعی به حالت تهاجمی ارزیابی می‌گردد. نکته مهم اینجاست که این حرکت زمینه‌های ضروری را برای اتحاد عمل و همکاری بین لایه‌های اجتماعی آسیب‌دیده و متضرر از ادامه دیکتاتوری فراهم می‌سازد و آن را می‌توان یکی از مهم‌ترین دستاوردها و ویژگی‌های مبارزات یک سال اخیر ارزیابی کرد.

* آماج‌های پیکار زحمتکشان: از مبارزه بر ضد برنامه تعدیل ساختاری تا منافع مشترک طبقه کارگر با دیگر لایه‌های اجتماعی

توقف خصوصی‌سازی، تأمین امنیت شغلی، و احیای حقوق سندیکایی از مهم‌ترین آماج‌های جنبش اعتراضی کارگران در یک سال اخیرند. در پرتو مبارزه قهرمانانه کارگران هفت‌تپه، یولاد اهواز، هیکو و دیگر واحدهای صنعتی کشور، خواست توقف خصوصی‌سازی و نقطه پایان نهادن بر آن از خواستی صرفاً صنفی عبور کرده و به مطالبه سیاسی‌ای مشخص و برخوردار بودن از بیشترین همبستگی و همراهی اجتماعی فراروید. از این‌رو، رشد و گسترش جنبش اعتراضی طبقه کارگر و زحمتکشان بر ضد برنامه‌های اقتصادی اجتماعی رژیم ولایت فقیه - به‌خصوص مخالفت این جنبش با خصوصی‌سازی و آزادسازی اقتصادی - و به‌موازات این‌ها، طرح مطالبه‌های فوری از جمله افزایش دستمزد، حق برپایی تشکل سندیکایی، و لغو قراردادهای موقت، از دیگر ویژگی‌های قابل‌تأمل در مبارزات یک سال اخیرند. در سال جاری، با تداوم اعتراض‌های کارگری و ژرفش بحران، نباید تردید داشت که اوج‌گیری این مبارزات را شاهد خواهیم بود. اجرای برنامه تعدیل ساختاری کشور را به لبه پرتگاه سقوط کشانده و سیاست خصوصی‌سازی و انباشت سرمایه همراه با سلب مالکیت از توده‌ها موجب فقر و فلاکت اکثریت جامعه بوده است. این امر، یعنی انباشت سرمایه توسط کلان‌سرمایه‌داران، با تکیه بر ربنای سیاسی فاسد و استبدادی و حمایت‌های آن، بنیه تولیدی را تخریب، تولید ملی را متزلزل و لایه‌هایی وسیع از جامعه را به فقر کشانده است. مبارزه با سیاست‌های اقتصادی و استبداد مذهبی و روی‌گردانی از آن‌ها از فصل مشترک‌های لایه‌های گوناگون جامعه‌اند. مخالفت با خصوصی‌سازی بر پایه واقعیت‌های موجود رشد و گسترش یافته است. مبارزه طبقه کارگر و زحمتکشان علیه خصوصی‌سازی و آزادسازی اقتصادی به‌این دلیل از حمایت فراگیر در جامعه برخوردار شده که محتوای آن معطوف به مبارزه در برابر برنامه تعدیل ساختاری یا به‌عبارت دقیق‌تر مبارزه با سمت‌گیری اقتصادی - اجتماعی رژیم ولایت فقیه است. کدام طبقه و لایه اجتماعی مرتبط با تولید که نقش مولد را در اقتصاد ملی داشته باشد می‌تواند در جامعه نام برد که در طول بیش از سه دهه اخیر از اجرای برنامه آزادسازی اقتصادی و ابلاغیه اصل چهل‌وپنجاه‌وی فقیه متضرر نشده و صدمه ندیده باشد؟! علت فراگیر شدن مبارزه علیه خصوصی‌سازی که طبقه کارگر ایران پرچم‌دار آن است، در این واقعیت نهفته است.

عمومی و سیاسی شدن مبارزه با خصوصی‌سازی نگرانی سران حکومت و کانون‌های قدرت و ثروت را برانگیخته و چشم‌اندازی امیدوارکننده برای اتحاد عمل و مبارزه مشترک علیه استبداد مذهبی پدید آورده است. این امر از دستاوردهای مبارزات یک سال اخیر کارگران و زحمتکشان میهن ماست که با وجود همه کاستی‌ها تداوم یافته و به‌بهای رنج، زندان، شکنجه و سرکوب آنان به پرچم اتحاد مردم تبدیل شده است.

ادامه تأملی بر پیکار جنبش کارگری و سندیکایی ...

حساس و کلیدی رژیم ولایت فقیه، تأثیری جدی بر تناسب قوا و آرایش نیروها در صحنه سیاسی داشته‌اند. این تغییر و تحول‌ها رخدادهایی سرنوشت‌ساز را در افق سیاسی کشور پدیدار ساخته و خواهند ساخت. سخنان خامنه‌ای به‌مناسبت هفته کار و کارگر بسیار توجه‌برانگیز و گویای هراس رژیم و سران حکومت از سمت تغییر و تحول‌ها و احتمال گسترش جنبش اعتراضی کارگران بوده است. ولی فقیه با ریاکاری ویژه واپس‌گرایان طی این سخنان ضمن تأکید بر "اقتصاد مقاومتی" و "رونق تولید" اظهار داشت: "مستولان کشور و سیاست‌سازان و مجریان سیاست‌ها باید قدر جامعه کارگری را بدانند و به مسائل اساسی آنها همچون امنیت شغلی، احترام به کارگر و موضوع دستمزد کارگران توجه صحیح و دقیقی داشته باشند... خریداران کارخانه‌ها با از بین بردن کارخانه، فروش تجهیزات آن و تبدیل کردن زمین کارخانه به برج، سوءاستفاده می‌کنند..." [ایسنا، ۴ اردیبهشت‌ماه ۹۸]. به این سخنان خامنه‌ای و مانور فریبکارانه او چه نامی می‌توان نهاد؟ مگر آیا بر اساس ابلاغیه اصل ۴۴ خود ولی فقیه طی سالیان اخیر صدها هزار کارگر اخراج و بیکار نشده‌اند؟! آیا ابلاغیه اصل ۴۴ که از زمره "دستاوردهای" خامنه‌ای محسوب می‌شود، عامل اصلی نابودی امنیت شغلی طبقه کارگر و زحمتکشان قلمداد نمی‌شود؟! خامنه‌ای و دیگر گردانندگان رژیم ولایتی به‌خوبی از نقش سرنوشت‌ساز جنبش کارگری و میزان اثرگذاری آن در مبارزه علیه دیکتاتوری آگاهند و به‌همین دلیل به مانورهای فریبکارانه دست زده و می‌زنند. تمام این ریاکاری و تزویر خامنه‌ای هراس او از گسترش مبارزات جنبش کارگری و سندیکایی، رشد آگاهی طبقاتی و امکان پیوند اعتراض‌های کارگری به جنبش همگانی ضداستبدادی را نشان می‌دهد.

به‌هرروی، سال گذشته علاوه بر دشواری‌های توان‌فرسای معیشتی، سال خیزش‌ها و گسترش مبارزه قهرمانانه زحمتکشان در نقاط مختلف کشور نیز بود. افزایش شمار اعتصاب‌ها، رشد آگاهی طبقاتی توده‌های کارگر، بهبود و ارتقاء سطح سازمان‌دهی و همبستگی - هرچند هنوز قوام نیافته - از زمره دستاوردهای قابل‌تأمل مبارزه طبقه کارگر و همه زحمتکشان فکری و بدی کشور در یک سال اخیرند. این مبارزه پُر از افتخیز اندوخته تجربی جنبش کارگری و سندیکایی و سرشت پیکار جو و انقلابی آن را غنی‌تر و دامنه امکان‌هایش به‌منظور تعیین سیاست طبقاتی در پیوند با مبارزه همگانی ضداستبدادی را گسترده کرده و در نتیجه میزان اثرگذاری پیکار زحمتکشان را در معادله‌های صحنه سیاسی افزایش می‌دهد.

* زمینه‌های رشد و گسترش مبارزه طبقه کارگر و زحمتکشان

ژرفش بحران همه‌جانبه در کشور و افزایش لگام‌گسیخته تورم در سال گذشته هم‌زمان با بازگشت تحریم‌های مداخله‌جویانه امپریالیسم آمریکا سطح زندگی و معیشت میلیون‌ها تن از مردم میهن ما را تحت تأثیر مخرب خود قرار داد. این بحران بیش از هر طبقه و لایه اجتماعی دیگر زندگی و امنیت شغلی کارگران و زحمتکشان را با چالش و دشواری روبرو ساخت. با ادامه اجرای سیاست تعدیل ساختاری شکاف مزد و هزینه ژرفش یافت و قدرت خرید کارگران، بنا بر آمارهای رسمی حکومت، تا ۶۰ درصد سقوط کرد. حداقل دستمزد تعیین شده از سوی شورای عالی کار برای کارگران مشمول قانون کار، در اثر بحران اقتصادی و سیاست‌های ضد مردمی رژیم، به‌شدت ارزش خود را از دست داد. به‌اعتراف مسئولان وزارت کار، این میزان حداقل دستمزد فقط ۷ تا ۱۰ روز اول ماه آن هم برای مایحتاج ابتدایی را کفاف می‌دهد. برپایه آخرین برآورد مرکز آمار ایران، تورم نقطه به نقطه از مرز ۵۰ درصد گذشته و قیمت خوراکی‌ها در فروردین‌ماه امسال نسبت به مدت مشابه سال گذشته ۵۱ درصد افزایش یافته است. این بدان معناست که کارگران با مزد کنونی نمی‌توانند مواد خوراکی‌شان را به‌تأمین کنند. اصلی‌ترین علت نابودی امنیت شغلی و کاهش قدرت خرید کارگران اجرای برنامه‌های اقتصادی - اجتماعی دیکته‌شده از سوی صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی بوده و هست. آزادسازی اقتصادی، مقررات‌زدایی، و خصوصی‌سازی فاجعه‌ای به‌تمام معنا برای طبقه کارگر ایران بوده است. در کنار این فاجعه، به سیاست سرکوب، مهار، و به‌انحراف کشاندن مبارزات کارگری به‌وسیله ارگان‌های امنیتی باید اشاره داشت که به نقض خشن حقوق سندیکایی کارگران ایران منجر گردیده است. دقیقاً بر

ادامه تأملی بر پیکار جنبش کارگری و سندیکایی ...

* احیای حقوق سندیکایی، و جایگاه آن در جنبش اعتراضی کارگران

در تمام طول سال گذشته گفتگو درباره راهکارهای مبارزه از مباحث اصلی بین نیروهای ترقی خواه و مبارزان جنبش سندیکایی بوده است. این بحث و رایزنی‌ها هم اکنون نیز در آستانه روز جهانی کارگر همچنان و با حرارت ادامه دارد. جدای از بحث‌های تفرقه‌افکنانه، جهت‌دار، و جدا از واقعیت‌های عینی، باید از ادامه چنین بحث‌هایی به‌هدف ارتقاء سطح رزمندگی جنبش سندیکایی استقبال کرد. حزب ما همراه با افشای توطئه‌های رژیم ولایت فقیه همواره خواستار تقویت و تحکیم موقعیت جنبش سندیکایی زحمتکشان بوده و هست. این، سیاست محوری حزب ما در ارزیابی و برخورد با تحول‌های صحنه سیاسی و اعتصاب‌های یک سال اخیر بوده است. ما همواره تأکید کرده‌ایم که جنبش سندیکایی، جنبشی مستقل و قائم به ذات است که در صحنه سیاسی نیروی چابدار طبقاتی محسوب می‌شود. وجود یک سازمان سندیکایی نیرومند، مردمی و متشکل، سازمان سندیکایی‌ای که درهایش به روی همه زحمتکشان و مزدبگیران باز باشد، ضرورتی بی‌چون و چرا در مقطع زمانی کنونی است. بنابراین، برخلاف بعضی بحث‌های انحرافی که عمدتاً از سوی رژیم به آن‌ها دامن زده و ترویج می‌شوند، احیای حقوق سندیکایی و برپایی تشکل سندیکایی، در حکم سازمان پایه طبقاتی، همچنان در صدر وظایف مبارزان صنفی و سندیکایی قرار دارد. در مبارزه برای توقف خصوصی‌سازی و برپایی نهادی کارگری همچون شورا به‌منظور مشارکت و حضور زحمتکشان در روند نظارت بر تولید، بدون احیای حقوق سندیکایی و برخورداری کارگران از سندیکای واقعی مدافع‌شان، کامیابی ممکن نخواهد بود. یکی از جنبه‌های زیان‌بار در مبارزات سال گذشته که توجه‌برانگیز بود و خوشبختانه با هشیاری فعالان سندیکایی تا حدی معین ناکام ماند، ترویج برخی مباحث انحرافی بود. مطلب از این قرار بود که، به‌موازات مبارزات کارگران در مراکز هم‌چون پالایشگاه کرمانشاه، هفت‌تپه و هپکو، برخی با طرح مباحثی همچون تقویت شوراهای اسلامی کوشیدند با ترویج این مباحث از رشد مبارزه اعتصابی کارگران مانع شوند. آنچه به منافع صنفی کارگران و زحمتکشان مربوط می‌شود این واقعیت است که شوراهای اسلامی کار به‌هیچ‌روی ماهیت و عملکردی همچون سازمان سندیکایی نداشته‌اند و در تقابل با احیای حقوق سندیکایی قرار داشته و دارند. این حرکت ترفندآمیز رژیم ولایت فقیه، یعنی تقویت تشکل‌های زرد محکوم به شکست بوده و هست. از این‌رو، شدت بخشیدن به مبارزه و کوشش خستگی‌ناپذیر به‌منظور بالا بردن سطح سازمان‌دهی و همبستگی در جنبش کارگری - سندیکایی و به‌موازات آن پیوند دادن اعتراض‌های کارگری به جنبش همگانی ضد استبدادی، و وظیفه‌ای بی‌درنگ است.

* تلفیق مبارزه صنفی - سیاسی، اتحاد عمل فراگیر، و استقلال عمل طبقاتی

حرکت به سمت خروج از حالت تدافعی، دست یافتن به حقوق سندیکایی، و تحکیم جایگاه جنبش سندیکایی زحمتکشان در مبارزه با استبداد مذهبی ممکن نخواهد بود مگر با تلفیق کردن ماهرانه و صحیح مبارزه صنفی با مبارزه سیاسی و استفاده کردن از همه روزه‌ها. در هفته‌های پایانی سال گذشته در هنگام بحث درباره چگونگی تعیین حداقل دستمزد، تشکل‌های زرد و حکومتی با در نظر گرفتن ژرفای ناراضی‌های محیط‌های کارگری و همراه با فریبکاری به زحمتکشان وعده می‌دادند که "در صورت سیاسی نشدن اعتراض‌های صنفی" می‌توان دولت و مجلس را به تأمین بخشی از مطالبه‌ها وادار کرد. طبق این دیدگاه، باید در جنبش اعتراضی خط‌قرمزهای نظام مورد توجه قرار گیرد و با سیاست‌های اقتصادی رژیم مخالفت و مقابله نشود. به این ترتیب رژیم کوشیده و می‌کوشد جنبش اعتراضی‌ای سترون و زیر کنترل پدید آورد. فراموش نکنیم که اصولاً ساختار به‌غایت فاسد رژیم و دیکتاتوری حاکم بر ایران حافظ منافع غارتگران و ضد ملی‌ای است که از اجرای برنامه‌هایی اقتصادی مانند تعدیل ساختاری و خصوصی‌سازی سودهای کلان می‌برند. اجرای برنامه تعدیل ساختاری، برنامه‌ای که خصوصی‌سازی در بطن آن صورت می‌گیرد، به رواج و تحکیم جایگاه فعالیت‌های غیرمولد و دلالتی منجر گردیده و طبقه کارگر ایران از آن به‌شدت آسیب دیده است. مبارزه زحمتکشان با خصوصی‌سازی دقیقاً به‌سبب این آسیب بوده است و از این‌رو ماهیتی صنفی و سیاسی توأمان داشته و دارد. مبارزه برای تأمین حقوق صنفی و رفاهی، بدون پیکار خستگی‌ناپذیر با برنامه‌های اقتصادی رژیم ولایت فقیه، تأمین نخواهد شد.

* پیش به سوی تشدید مبارزه، بالا بردن سطح سازمان‌دهی، و همبستگی در جنبش کارگری - سندیکایی

آنچه در سال کنونی به‌عنوان اولویت مبارزه جنبش کارگری میهن ما می‌باید در مرکز توجه قرار گیرد، عبارت است از تقویت و تحکیم موقعیت و قدرت مانور این جنبش در دو عرصه عام و خاص، یعنی عرصه عام فعالیت‌های صنفی و سندیکایی و عرصه خاص مبارزات سیاسی ضد دیکتاتوری، و در پیوند با این دو عرصه، مقابله مؤثر با سیاست‌های مداخله‌جویانه امپریالیسم. این وظیفه بدون سازمان‌دهی مناسب و منطبق بر نیازهای این مرحله و بالا بردن سطح همبستگی بین زحمتکشان به سرانجام نرسیده و ممکن نخواهد شد. بنابراین، در هر اعتراض، هرچند کوچک و محدود در واحدها و کارگاه‌ها و کارخانه‌ها، باید حضور مؤثر داشت و همراه با تلاش به‌منظور افزایش آگاهی طبقاتی توده‌های کارگر، به‌طور جدی در جهت ارتقای سطح سازمان‌دهی اقدام کرد. به‌رغم حاکم بودن فضای سرکوب و حضور ارگان‌های امنیتی، امکان‌هایی گسترده در این زمینه در محیط‌های کارگری موجود است که باید هشیارانه تشخیص‌شان داد و سپس در مبارزه جاری به‌کار گرفت. سازمان‌دهی، همبستگی، اتحاد عمل فراگیر و حفظ استقلال عمل طبقاتی، وظیفه مبرم ما در این مرحله حساس است.

کارگر متحد همه چیز

کارگر متفرق هیچ چیز

ادامه سیل ویرانگر ...

خصوصی‌سازی کل اندوخته‌های کارگران در تأمین اجتماعی انتصاب شده است، در دیدار با رئیس مجلس علی لاریجانی، ۲۷ فروردین ماه، پارا از آن فراتر گذاشت و اعلام کرد: "تلاش داریم صندوق‌ها را در یکدیگر ادغام کرده و یا ورشکسته‌ها را منحل کنیم."

متعاقب سیل‌های ویرانگر و ویرانی بخشی از باقی‌مانده تولید ملی و بیکار شدن هزاران کارگر دیگر، در فروردین ماه وزیر کار و معاون‌های او ارائه مقرر بیمه بیکاری به کارگران بیمه‌شده را "وعده" داده‌اند.

مدیرکل حمایت از پایداری مشاغل و بیمه بیکاری وزارت کار، ۲۱ فروردین ماه، گفت: "سازوکار، نحوه و چگونگی پرداخت مقرر بیمه بیکاری به کارگران فاقد بیمه‌پردازی در اثر سیل پس از ارائه و پیشنهاد توسط این وزارتخانه، تصویب هیئت دولت و تأمین و تخصیص اعتبار از سوی سازمان برنامه و بودجه مشخص خواهد شد." کارگزاران رژیم ولایتی نه‌فقط ارائه بیمه بیکاری به کارگران فاقد بیمه‌پردازی بر اثر سیل را می‌دهند، حتی به کشاورزان "وعده" ارائه وام و کمک‌های مالی را داده‌اند. در رابطه با سیل ۱۳۹۵ در خوزستان، روز ۲۶ فروردین ماه ۹۸، عضو کمیسیون کشاورزی مجلس گفت: "آن موقع به کشاورزان قول دادند که خسارت‌ها را جبران کنند اما یک ریال به مردم ندادند."

نه‌فقط ارائه مقرر بیمه بیکاری به کارگران فاقد بیمه‌پردازی و جبران خسارت‌های کشاورزان صرفاً وعده‌هایی بی‌پایه است، بلکه بنا به‌ماهیت رژیم ستمگر ولایتی، دلالت و وابستگی رژیم باقی‌مانده محصولات کشاورزان سیل‌زده و بی‌خانمان را نیز "به قیمت پایین پیش‌خرید می‌کنند."

وعده پرداخت بیمه بیکاری به کارگران در مناطق سیل‌زده مانند دیگر وعده‌های رژیم تا کنون وعده سر خرم بوده و هزاران کارگر نته‌ها زندگی و دارونداشان را سیل بر آب برده، بلکه هیچ‌گونه حمایتی نیز به‌جبران این بی‌سرو سامانی از سوی دولت و رژیم برای آنان وجود ندارد.

دیگر کهنه شده‌اند تا به این وسیله به منافع سرمایه‌داران به‌بهرترین وجه خدمت کنند، مبارزه باید کرد. باید اعتصاب‌های وسیع و پرتحرک و زیر پرچم و شعارهای فدراسیون، شعارهایی که همبستگی بین‌المللی و برادری را اعلام می‌کنند، بسیج همگانی کرد:

- ♦ برای مطالبه کار تمام‌وقت برای همه، افزایش دستمزد و پرداخت بازنشستگی، خدمات آموزشی و بهداشتی رایگان و با کیفیت برای کارگران و خانواده‌های‌شان و نیز در دفاع از حقوق زنان و جوانان زحمتکش؛
- ♦ برای صلح، خاتمه دادن به دخالت کشورهای خارجی در امور داخلی کشورها و برای حق مردم در تصمیم‌گیری درباره خود و آینده‌شان؛
- ♦ برای پایان دادن به نژادپرستی، فاشیسم، بیگانه‌هراسی، که از سوی سرمایه‌داری به‌منظور استثمار بیشتر تشدید می‌شود؛ برای اتحاد همه کارگران؛ برای پایان دادن به همه جنگ‌های امپریالیستی، که در جهت منافع یک اقلیت و استثمار بیشتر کارگران و زحمتکش‌ها راه انداخته می‌شوند و توده‌های مردم را در حمام خون غرق می‌کنند؛
- ♦ برای پایان دادن به استثمار سرمایه‌داری؛ برای یک جامعه عادلانه و برابری، جامعه‌ای که ثروت به تولیدکنندگان آن، به کارگران یعنی به نیرویی که موجب همه پیشرفت‌ها و دستاوردهای بشری است، تعلق دارد.
- ♦ از همان نخستین روزهای بنیان‌گذاری فدراسیون در ۲۴ سال پیش، ما قاطعانه در کنار کارگران جهان بوده‌ایم. به‌مناسبت اول ماه ۲۰۱۹، یک بار دیگر همبستگی خود را با مردم ونزوئلا، کوبا، فلسطین، سوریه، یمن، و لیبی اعلام می‌کنیم.
- ♦ ما به مبارزات پایدار خود ادامه داده و به‌هدف تقویت صفوف خود از فعالیت و اقدامات جدیدی برای بسیج زحمتکش‌ها استفاده خواهیم کرد! با همبستگی جهانی و انترناسیونالیستی.

بیباید در جهت تقویت اتحادیه‌های رزمنده و با جذب اعضای جدید از جوانان و زنان و با خصلت و سرشت طبقاتی و در جهت تقویت اتحاد طبقاتی همه کارگران تلاش‌های خود را دوچندان کنیم.

با افشای نقش سازشکاران و بوروکرات‌های فاسد که می‌کوشند تا اتحادیه‌ها را در خدمت بورژوازی درآورند، مبارزه کنیم. ما فعالانه در اعتصاب اول ماه مه ۲۰۱۹ شرکت می‌کنیم!

**زنده‌باد اول ماه مه روز جهانی کارگر!
ثروت از آن کسانی است که آن را تولید می‌کنند!**

سایت فدراسیون جهانی سندیکاهای کارگری، ۴ اردیبهشت‌ماه ۱۳۹۸

**بیانیه فدراسیون
جهانی سندیکاهای
کارگری به‌مناسبت اول
ماه مه: ثروت از آن
کسانی است که آن را
تولید می‌کنند!**

کار تمام‌وقت برای همه، افزایش دستمزد و پرداخت بازنشستگی، خدمات آموزشی و بهداشتی رایگان و با کیفیت برای کارگران و خانواده‌های‌شان، و نیز در دفاع از حقوق زنان و جوانان زحمتکش

فدراسیون جهانی سندیکاهای کارگری، به‌نماینده‌گی از طرف ۹۷ میلیون عضو خود از ۱۳۰ کشور پنج قاره جهان، جشن اول ماه مه ۲۰۱۹، روز جهانی کارگران را با شعار: "ثروت از آن کسانی است که آن را تولید می‌کنند!" شادباش می‌گوید.

ما به کارگران سراسر جهان که نقشی غیرقابل‌انکار در ارائه خدمات و تولید تمامی مایحتاج موردنیاز روزانه مردم جهان دارند، شادباش می‌گوییم. ما به تاریخ مبارزاتی زحمتکش‌ها جهان افتخار می‌کنیم، به مبارزات افتخارآمیز کارگران شیکاگو در ماه مه ۱۸۸۶، به مبارزه آنانی که به تثبیت ۸ ساعت کار روزانه منجر گردید و در این مبارزه حتی جان خود را فدا کردند.

سندیکاهای و اتحادیه‌های طبقاتی کارگران که شامل همه کادرها و اعضای فدراسیون جهانی سندیکاهای کارگری است، مبارزات خود را برای خواسته‌هایی مبنی بر بهبود شرایط کاری و زندگی کارگران و توده مردم قاطعانه ادامه خواهند داد.

این روزها که، یک درصد جمعیت ۸۰ درصد ثروت تولیدشده را در اختیار دارد و در این حال ۴/۵ میلیارد تن از مردم جهان زیر خط فقر زندگی می‌کنند، زحمتکش‌ها باید سهیم شدن در ثروتی که خود تولید می‌کنند فعالانه خواستار شوند و به بی‌عدالتی و نابرابری‌ها پایان دهند!

شرکت‌های چندملیتی در کشورهای آفریقایی، آسیایی و آمریکای لاتین منابع طبیعی را غارت کرده و در ازاء آن مبلغی ناچیز به مردم آنجا پرداخت می‌کنند. رقابت‌های بین قدرت‌های امپریالیستی افزایش تنش و درگیری و خونریزی در کشورهایی که اشغال گردیده‌اند را باعث می‌شود. جنگ و بمباران در طی چند سال اخیر افزایش موج پناهندگان، بی‌جاشدگان و نیز جابه‌جایی انبوه توده مردم را موجب گردیده است.

حتی در کشورهای به‌اصطلاح توسعه‌یافته نیز یورش به دستمزدها و حق بازنشستگی - این دستاوردهای تاریخی زحمتکش‌ها - زیر نام بحران سرمایه‌داری و در جهت افزایش سود شرکت‌های بزرگ رو به فزونی است. فقر، بیکاری و نبود امنیت شغلی رو به گسترش است، خدمات درمانی نابود شده، دولت‌ها در تلاش‌اند که اقدام‌های مبارزه‌جویانه اتحادیه‌های کارگری را محدود و با ایجاد موانع در راه فعالیت سندیکاهای آنها را از حق اعتصاب محروم کنند. فدراسیون از اعضا و دوستان و کارگران جهان دعوت می‌کند که پرچم مبارزاتی طبقه کارگر و توده‌های زحمتکش را برافراشته نگه‌داشته و در روز اول ماه مه یک اعتصاب سالیانه برپا و این روز را همانند جشن زحمتکش‌ها برگزار کنند.

علیه نظریه‌های غلط کارفرمایان، دولت‌ها، رهبران فاسد سندیکاهای و آنانی که ادعا می‌کنند که اعتصاب، مطالبات کارگری و اعتراض‌های سندیکایی

لطفاً در مکاتبات خود با آدرس‌های زیر از ذکر هرگونه نام اضافی خودداری کنید.

- آدرس‌های پستی: 1. Postfach 100644, 10566 Berlin, Germany
2. B.M. Box 1686, London WC1N 3XX, UK
http://www.tudehpartyiran.org آدرس‌های اینترنت و "ای-میل"
E-Mail: dabirkhaneh_hti@yahoo.de

**ضمیمه کارگری نامه مردم - شماره ۱۹
Nameh Mardom - Workers Supplement No. 19**

29 April 2019

**شماره فاکس و تلفن
پیام گیر ما**

**004930
23629727**

